

szentlelek.catholic.ro

Ajándék

A SZENTLÉLEK PLÉBÁNIA KÖZÖSSÉGI LAPJA
SZATMÁRNÉMETI, 2007. NAGYBÖJT

XVI. Benedek pápa - nagyböjti üzenete -

Kedves Testvéreim!

„Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak.” (Jn 19,37) Ez a bibliai mondat vezet nagyböjti gondolatainkat ebben az évben. A nagyböjt ideje alkalmas arra, hogy megtanuljunk megállni, elidőzni Máriával és Jánossal, a szeretett tanítvánnyal amellet, aki a kereszten feláldozta életét az egész emberiségért.(1) Most, a bűnbánat és az ima idején tekintsünk tehát előbb részvétellel a keresztre feszített Krisztusra, aki a kálvárián meghalva teljesen kinyilatkoztatta számunkra Isten szeretetét. A Deus caritas est enciklikámban a szeretet témáját vizsgáltam. Két alapvető formáját emeltem ki: az agapé és az eroszt.

Isten szeretete: agape és erosz

Az Újszövetségben sokszor szereplő agape kifejezés annak az ajándékozó szeretetét jelenti, aki kizárólag a másik javát keresi; az erosz szó viszont annak a szeretetét jelzi, aki birtokolni akarja, ami hiányzik neki, és egyesülni vágyik a szeretett személlyel. Az a szeretet, amellyel Isten körülvesz bennünket, kétségkívül az agape. Tud-e az ember valami olyat adni Istennek, ami még nincsen neki? Mindaz, ami az ember, és amit birtokol: Isten ajándéka, következésképpen az emberi teremtménynek van szüksége mindenben Istenre. De Isten szeretete erosz is. Az Ószövetségben a világegyetem Teremtője megmutatja a választott nép iránti megkülönböztetett szeretetét, amely felülmúl minden emberi motivációt. Ozeás próféta olyan vakmerő képekkel ábrázolja ezt az isteni szenvedélyt, mint amilyen egy férfi szeretete egy házasságtörő nő iránt.(2) Amikor Ezekiel Isten és Izrael népének kapcsolatáról beszél, nem idegenkedik a tüzes és szenvedélyes nyelvhasználatától.(3) E bibliai szövegek

mutatják, hogy az erosz Isten szívének része: a Mindenható úgy várja, hogy teremtményei „igent” mondjanak, miként a fiatal vőlegény várja menyasszonya igenjét. A gonosz hazugságának csábítására az emberiség sajnos már történetének kezdetétől fogva elzárkózott Isten szeretetétől az önelégültség képtelen illúziójába ringatva magát.(4) Ádám önmagába fordulva eltávolodott az élet forrásától, amely maga Isten, és első lett azok között „akiket a haláltól való félelem egész életükre rabszolgává tett” (Zsid 2,15). Isten azonban legyőzhetetlen

maradt, sőt, az ember által kimondott „nem” volt a végső ösztönzés ahhoz, hogy kinyilatkoztassa szeretetét annak egész megváltó erejével.

A kereszt bemutatja Isten szeretetének teljességét

A kereszt misztériumában tárul fel teljesen a Mennyei Atya irgalmának korlátlan ereje. Nagy árat fizetett azért, hogy visszanyerje teremtményei szeretetét, mégpedig egyszülött Fiának véréért. Így a halál, amely az első Ádám számára a magány és a tehetetlenség végső jele volt, átalakult az új Ádám szabadságának és szeretetének legfőbb jelévé. Bizonyosan állíthatjuk tehát Maximosz hitvallóval, hogy „Krisztus, ha lehet így mondani, isteni módon halt meg, mivel szabadon halt meg”.(5) A kereszten mutatkozik meg Isten irántunk érzett erosza. Hiszen az erosz – ahogy Pszeudo-Dionüsziosz mondja – az az erő, „mely nem engedi meg a személynek, aki szeret, hogy önmagába zárkózzon, hanem arra készíti, hogy egyesüljön azzal, akit szeret”.(6) Létezik-e „őrültebb erosz”?(7) annál, ami Isten Fiát arra indította, hogy egyesüljön velünk olyannyira, hogy sajátjaként szenvedje el bünteteink következményeit?

- folytatás a 4. oldalon -

Ha az ember a homokóráát nézi és benne a megállíthatatlanul lefutó homokot, akkor egy nyomasztó gondolat ébred benne: ezek a másodpercek tovarohannak és soha többé nem térnek vissza. Földi életünk arra adatott, hogy ismerjük fel az idő értékes ajándékát. „Rövid az időnk itt a földön, próbáljunk úgy bánni vele, hogy az életünk égi örömmel lehessen tele.”

Vízkeresztől-hamvazószerdáig vannak a vidám farsangi napok, amikor vidékenként különböző szokások alakultak ki. Egy, ami közös bennük, a vidámság, a bálók, a lakodalmak.

A Szentlélek templom Kolping Családjának színjátszó csoportja nagyon kedves vidám műsorral szórakoztatta a közönséget most is és szilveszterkor is. Minden egyes jelenet önfeledt nevetést és tapsvihart váltott ki a nézőkből. Többen mondták: „Ilyen jól régen nem szórakoztam és ennyit régen nem nevettem!”

Köszönet és elismerés minden egyes szereplőnek, akik napi munkájuk után, minden este pihenés helyett próbákra jártak, hogy szereplésükkel embertársaiknak egy vidám szép estét szerezzenek ebben a rohanó életben. Köszönjük a szép táncokat és köszönet a Brutler házaspárnak, akik betanították ezeket a felnőtteknek, és Szűcs Tímeának, aki megtette ezt a gyermekek esetében, valamint Knill Olgának, aki a

felnőtt táncruhákat megvarrta. Nem utolsó sorban köszönet Maskulik Tündének, aki egy ledolgozott nap után, estéről-estére irányította, betanította és vezette az előadást. Mi a nézők kényelmesen elhelyezkedtünk és nagyszerűen szórakoztunk. Nem is gondoltunk arra, hogy honnan vannak, vagy ki szerezte ezeket a színdarabokat? Ezt is Tünde gyűjtötte, aki sok munkája mellett, úgy gazdálkodott idejével, hogy az alkalomnak megfelelőket beszerezze. Kiválassza minden szerepre a megfelelő személyt, akinek a szöveg beta-nulása mellett, magára kell öltetni a darabban szereplő személyt alakját, személyiségét. Megszemélyesíteni és hűen ábrázolni egy idegent, nagy feladat, igazi művészi teljesítmény. Az előkészületek biztos nagyon sok időt vettek igénybe.

Néha annyira elvakultak vagyunk, hogy nem vesszük észre, mennyi apró érték tölti meg életünket, apró kis dolgok, amik képesek harmóniával, valódi örömmel megtölteni minden pillanatot. Mert minden pillanat mérhetetlen kincs. Ne pazarold el! Ne fuss folyton a ki tudja milyen holnap felé! „A ma gyorsan holnappá lesz, a holnap pedig hamarosan örökkévalóság!”

A magam és mindazok nevében, akik jelen voltak, köszönet és hála a nagyon szép vidám órákért.

Jurka Margit

Jézus azért tanácsolta a böjtölést, hogy haladjunk előre a lelki életben.

Hogy helyesen böjtöljünk meg kell szabadulnunk a képmutatástól és a gőgtől. A böjt felszólítás testünk megtérésére, függetlenné tesz az anyagiaktól és

megszabadít szenvedélyeinktől.

Szükségünk van a böjtre, hogy növekedhessünk az imában, mert könnyebben imádkozunk ha böjtölünk és jobban böjtölünk ha imádkozunk.

A test, böjt által eredményezett üressége, segít megértenünk lelkünk ürességét, számba vesszük azt amink van, amire szükségünk van és amiről lemondhatunk.

Megszabadulunk a belső görccstől, hogy mindig többet akarjunk és világossá válik előttünk, hogy csak átutazó zarándokok vagyunk ezen a világon.

Az ima és a böjt, hitünk két oszlopát képezi. Úgy gazdag, mint a szegény, meghívást kapott a böjtölésre.

A szegény böjtölése lehetővé teszi, hogy elfogadja szegénységét és méltóságát, szívük megszabadul a szegénység sújától. A gazdag azért kell böjtöljön, hogy ne zárkózzon önmagába. A jómód miatt elidegenedik a körülötte élő emberektől, néha meg szereteteitől is, sőt még Istentől is. A jómód elfeledteti vele, hogy ha vannak is javai, semmi sem az övé, mindent csak azért kapott Istentől, hogy hűségesebb intézője legyen. A gazdag ember nem veszi számításba, hogy a másvilágra való átmenet pillanatában semmit sem vihet magával a felhalmozott gazdagságból, csak a megbocsátást és a szeretetet.

Szívvel böjtölni azt jelenti, hogy megfosztjuk magunkat az élelemtől, akkor is ha nehezűnkre esik, mivel a böjt által közelebb kerülünk Istenhez és felebarátainkhoz. Szívvel böjtölni még azt is jelenti, hogy jobban szeretjük a szabadságot, mint az anyagiak és a szenvedélyek okozta rabságot. Az ima és a böjt által megtaláljuk a lelki békét mely szívünkéből ered és melyet nem lehet sem megvásárolni sem eladni.

Anselm Grün azt mondja egyik könyvében: “A böjt testünk sírása, amely Istent keresi, lelkünk legmélyének kiáltása, mellyel végső tehetetlenségünkben szembenézünk, sebezhetőségünkkel és semmisségünkkel.”

Márkász Livia

A B Ö J T A Z E G É S Z T E S T I M Á J A

Az Élet Himnusza

Etli Éva festménye

Az élet egyetlen - ezért vedd komolyan.

Az élet szépség - csodáld meg.

Az élet boldogság - ízeleld.

Az élet álm - tedd valósággá.

Az élet kihívás - fogadd el.

Az élet kötelesség - teljesítsd.

Az élet játék - játszd.

Az élet érték - vigyázz rá.

Az élet vagyon - használd fel.

Az élet szeretet - add át magad.

Az élet titok - fejtse meg.

Az élet ígéret - teljesítsd.

Az élet szomorúság - győzd le.

Az élet dal - énekeleld.

Az élet küzdelem - harcold meg.

Az élet kaland - vállald.

Az élet jutalom - érdemeld ki.

Az élet élet - éljed.

-Kalkuttai Teréz anya-

A Teréz anyához köthető 18 pontos himnusz mindegyik kijelentése, igazsága elegendő mondanivalóval bír ahhoz, hogy jelszóként bárki a zászlajára tűzze. Néhány gondolatot megpróbálok én is hozzáfűzni, nem kiegészítésképpen, hanem azzal a céllal, hogy mindenkit arra buzdítsak, egy gondolatot tegyen hozzá a sajátjából, a saját életéből.

Az élet egyetlen - ezért vedd komolyan.

Első olvasatra erre a kijelentésre még rímként is találó lehetne a következő: az élet egyetlen. Nem véletlenül írom ezt, hisz így nagybőjt táján, de sokszor a magunk életében, a -vélt vagy valós- megpróbáltatások idejében érezzük át igazán az élet komolyságát, törekénységét, véges voltát. Egy hasonló eseményre való emlékezés buzdított arra, hogy virtuális tollat ragadva lejegyezsek néhány sort ennek kapcsán.

Nem tudom e sorom olvasói közül hányan teszik fel maguknak a kérdést: „komolyan veszem-e életem”? Pedig kellene. Én magam is bevalom ritkán gondolok erre. Életem azt úgy ahogy értékeim és elveim szerint jónak látom, de alapvetően megfoghatatlan, természetes állapotnak képelem. Csak a mások életével való összehasonlítás útján tudok párhuzamokat alkotni, elemzést végezni és ezt időről – időre meg is teszem.

De kivel is hasonlítsam össze magam?

Vegyem a a legkézenfekvőbbeket? szüleimet, feleségemet, barátaimat, néhan idealizált művészek bohém életét vegyem alapul? Vagy figyeljem meg a másik embert a buszon, a kéregetőt, mely kopogtat az autóm ablakán, mikor unottan várom, hogy a lámpa zöldre váltsa? Mindegyikben találhatok értéket, még ha némelyiktől menekülök, mások felé pedig rohanok is olykor.

Ki a jó? ki az igazi? ki az értékhordozó? melyik a jó élet? ki az, akihez való hasonlításból a magam (és a mások) javára tanulhatok, fejlődhetek? Mert nem könnyű ám jobbakhoz hasonlítani magam. Látni azt, hogy ő szebb, okosabb, lelkesebb, több pénze van vagy bármi más. Nem hízelgő magamat újraelmezni, újraértelmezni de meg kell tennem, hisz ha Teréz anya felszólításához híven komolyan életem ezek elengedhetetlenek.

Ugyan nem ezt sugározza a TV, nem ezzel van tele az internet és nem is erre tanítanak a sztárok, de erre tanítanak a Szentek. A jövőmre kell gondolnom, földi és túlvilági jövőmre. Igazi példaképet kell magam elé tűznöm, hisz értékes emberek vannak, jó emberek vannak és Jézus mindig él. Én nem csak olyankor kellene erre gondolnunk, mikor úgy érezzük, hogy az élet nehéz, hanem akkor is, mikor az élet jó.

Az élet egyetlen, gazdálkodnom kell vele és közgazdászként mindenkinek csak annyit javasolhatok, úgy fektessen be mindennapjai életébe, hogy annak gyümölcseit ne csak most, de a túlvilágon is élvezhesse.

Annyi mindent
Nem szeret meg az ember
Aki fél
Annyi mindent
Megszerezhet az ember
Alig él

Annyi úton
Elindulhat az ember
Mind egyre megy
Mert jó válasz
Csak egy van
Egyetlen egy

(Ákos: “Egyetlen egy”)

Simpf Norbert

Akit keresztül szúrtak

Kedves Testvéreim! Tekintsünk a kereszten átszúrt Krisztusra! Ő a legmegrázóbb kinyilatkoztatása Isten szeretetének, annak a szeretetnek, amelyben az egymással szembenálló eroszésagepekölcsönösen megvilágítják egymást. A kereszten maga Isten könyörög teremtményei szeretetéért: Ő szomjazik mindannyiunk szeretetére. Tamás apostol felismerte Jézusban „Urát és Istenét”, amikor oldalának sebébe tette a kezét. Nem meglepő, hogy a szentek közül sokan Jézus szívében találják meg e szeretetmisztérium legmeghatóbb megnyilvánulását. Azt is mondhatnánk, hogy Isten eroszának kinyilatkozása az ember felé nem más, mint agapéjának legnagyobb kifejezése. Valójában a szeretetnek csak az a foka teszi könnyebbé a legnehezebb áldozatokat, amelyben egyesül az ingyenes önjárandékozás és a kölcsönösség iránti szenvedélyes vágy. Jézus azt mondta: „ha majd fölemelnek a földről, mindenkit magamhoz vonzok” (Jn 12,32). Az Úr mindenekelőtt azt várja tőlünk égő vággyal, hogy befogadjuk szeretetét, és hagyjuk, hogy magához vonzzon. Nem elég azonban csupán elfogadni szeretetét. Viszonoznunk is kell azt, és aztán elköteleznünk magunkat, hogy továbbadjuk másoknak: Krisztus „magához vonz”, mert egyesülni akar velem, hogy megtanuljam szeretni testvéreimet az ő szeretetével.

Vér és víz

„Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak.” Tekintsünk bizalommal Jézus átszúrt oldalára, melyből „vér és víz folyt ki” (Jn 19,34)! Az egyházatyák ezt a keresztség és az Eucharisztia szentségei szimbólumának tekintették. A Szentlélek működésének köszönhetően a keresztség felidővel előttünk a szentháromságos szeretet belső

világa. A nagybőjt arra készítet, hogy a keresztség kegyelmével lépünk ki önmagunkból, hogy bizalmas ráhagyatkozással megnyílhassunk az Atya irgalmas ölelése előtt.(8) A vér, amely a Jó Pásztor szeretetének szimbóluma, különösen az Eucharisztia misztériuma révén árad belénk: „Az Eucharisztia egyesít bennünket Jézus önátadásának cselekményével... részeseivé válunk önátadása dinamikájának”.(9) Éljük tehát a nagybőjtöt úgy, mint „eucharisztikus” időt, amikor Jézus szeretetét befogadva megtanuljuk továbbadni magunk körül minden gesztusunkkal és tettünkkel. Annak szemlélése, „akit keresztül szúrtak”, arra készítet bennünket, hogy megnyissuk szívünket mások előtt, és felismerjük az emberi méltóságot ért sebeket. Mindenekelőtt arra fog ösztönözni, hogy küzdjünk az élet megvetésének és az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, valamint arra, hogy

enyhítsük sokak drámai elhagyatottságát és magányát. Legyen a nagybőjt minden keresztény számára megújuló tapasztalat Isten szeretetéről, amelyet Krisztusban ajándékozott nekünk, és amelyet nekünk is minden nap tovább kell ajándékoznunk a felebarátunknak, főleg a szenvedőnek és rászorulóknak. Csak így részesülhetünk gazdagon a húsvét örömeiben. Mária, a Szép Szeretet Anyja vezessen minket ezen a nagybőjti úton, hogy valóban megtérjünk Krisztus szeretetére. Kedves Testvéreim, gyümölcsöző nagybőjtöt kívánok, és szívből adom rátok különleges apostoli áldásomat.

(1) vö. Jn 19,25

(2) vö. Oz 3,1-3

(3) vö. Ez 16,1-22

(4) vö. Jn 3,1-7

(5) Ambigua, 91, 1956

(6) De divinis nominibus, IV,

13: PG 3, 712.

(7) N. Cabasilas, Élet Krisztusban, 648.

(8) vö. Aranyszájú Szt. János, Katekézis, 3,14 kk.

(9) Deus caritas est enciklika, 13.

Gondolatok Istenről

- Isten nem fogja megkérdezni, milyen autójáratatok, csak azt, hogy felvettetek-e olyanokat, akiknek nem volt kocsijuk.

- Istent nem fogja érdekelni, hány terítőtök volt a szekrényetekben, csak az, hány embernek segítettetek, hogy terített asztala legyen.

- Isten nem fogja tudakolni, hány négyzetméteres villában laktatok, csak azt, hány ember előtt állt nyitva az otthonotok.

- Isten kérdése nem az lesz, milyen magas fizetést értetek el, hanem hogy feladtátok-e személyiségeteket, hogy elnyerjétek azt.

- Istennek közömbös, milyen beosztásig emelkedtetek, ám érdeklő, hogy képességeitek legjavát mozgósítottátok-e feladataitok végzése során.

- Isten nem kérde majd, hogy hány barátot szereztetek, csak azt: hányan neveznek meg titeket barátjukként.

- És azt sem kérde majd, milyen környéken laktatok, csak azt, vajon segítségére voltatok-e a körülöttetek lakóknak.

- Isten előtt mindegy, mi volt a bőrötök színe, ám cseppet sem mindegy, milyen volt a jellemetek!

- Isten nem tudakolja majd, miért kerestétek oly hosszasan a megváltást, csupán mennyei helyekre vezet - és semmiképpen sem a pokol kapujához!

Az alábbi írás első része 2006 szeptemberében jelent meg az Ajándékban.

De mi is az etika és mi az erkölcs?

Az etika az erkölcs filozófiai elmélete vagy tudománya, és az erkölcsi elvek, normák és értékek tanulmányozásával foglalkozik, és ugyanakkor, ezeknek tartalmának eredetével, fejlődésével és igazolásával. Az etika választ keres arra hogy az ember hogy kellene cselekedjen önmagához, a társadalomhoz és ahhoz az emberi csoporthoz viszonyítva amelyiknek életében részt vesz. A tudományág neve az "Ethos" görög szóból származik ami "szokást", "jellemet", "viselkedést" jelent és a "logosz" szó pedig tudományágot jelent. Tehát az etika az emberi viselkedés tudománya, mindig másokhoz viszonyítva. Az erkölcs törvényei nem állandóak, mert ami a tegnap aktuális volt, holnap már nem érvényes. Az erkölcs törvényei egyszerre fejlődnek a társadalomban történő változásokkal, és különbözően alkalmazzuk őket, a korosztály, kultúra, civilizáció és társadalmi osztály szerint. Az erkölcs gyakran konfliktus témája és állandó párbeszédre kötelez, hogy egyeztessük az etikai vonásokat, amelyek gyakran különbözőek. Az igazi Bábelt, az erkölcsi felfogások sokfélesége jelenti. Megtanít együttélni embertársainkkal, tisztelni egymást, harmóniában élni. Ezek egy olyan etikai alapon valósulhatnak meg, amire a saját értékeinket helyezzük.

Az erkölcsi reformok mindig egy mély erkölcsi identitást kereső korszakban történnek.

Egy idézettel szeretném folytatni, ami szerintem nagyon élethűen tükrözi a XXI. század emberének életstílusát. Niccolò Machiavelli⁽¹⁾ híres mondásáról van szó: "A cél szentesíti az eszközt". Csakhogy, amikor „machiavelliségről” beszélünk elfelejtjük a lényegét. „A cél szentesíti az eszközt” - Machiavelli logikájában csak ezzel a feltétellel értelmezhető: ha az eszközt egy magasabb cél megvalósítására használjuk. A kérdés az, hogy vannak-e még magasabb célok egy olyan világban, egy olyan korban, ahol szinte

csak a pénz utáni hajsza számít. Nietzsche, már több mint egy évszázaddal ezelőtt figyelmeztetett, hogy a civilizáció mást akar mint kultúrát.

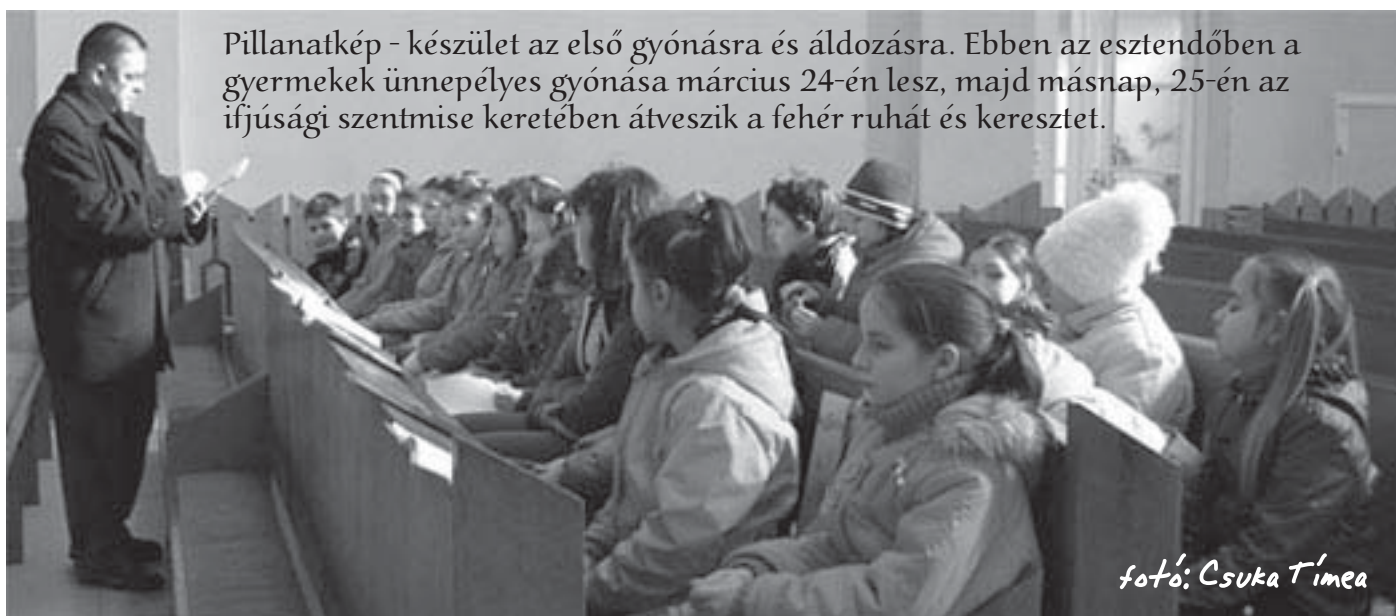
És egy másik tény amit sokszor elfelejtünk amikor Machiavelli ideológiájáról van szó, az, hogy egy olyan időben élt és írt amikor Olaszországban a káosz uralkodott, politikai változások voltak. Akkor írta meg „Il principe” híres könyvét, amelyben fontos szabályokat fogalmaz meg.

Egy másik kérdés, amelyet megfogalmaz, hogy a „csak azért is”⁽²⁾ jelszó nem egy buzdítás a cél megvalósítására? Ez azonban nem azt jelenti hogy „csak azért is” kiugrom az ablakon, mert nem tudom a kiutat egy bizonyos helyzetben, hanem azt, hogy „csak azért is” megtalálom a megoldást problémáimra; nem azt, hogy „csak azért is” elfutok a felelősség elől, hanem azt, hogy „csak azért is” vállalom cselekedeteim következményeit. „Csak azért is” van véleményem, és „csak azért is” elmondom. „Csak azért is” tudok szeretni és „csak azért is” tudok küzdeni. Lehet érezni ennek a „Csak azért is” magatartásnak pozitív kisugárzását.

1 Niccolò Machiavelli - Firenzében, a reneszánsz kor egyik politikusa és filozófusa, aki 1469 május 3-án született. Machiavelli mint könyvelő lépett be a kormány szolgálatába. A Tanács titkára volt, amely vezette a diplomáciai tárgyalásokat és felügyelte a Köztársaság hadi munkálatait. Megbízatása során ellátogatott a francia államfőhöz és a Szent Székhez. Ezt követte a német királyhoz, valamint a francia királyhoz való látogatása. Eközben fejedelmekkel ismerkedett meg és ezek politikai stratégiáit tanulmányozta. Különösen Borgia Cézár közlegény stratégiája érdekelte, akit abban az időben Közép-Olaszország terjeszkedése foglalkoztatta. 1503 és 1506 között Machiavelli újjászervezte Firenze Köztársaság katonai védelmét. 1512-ben, amikor a Medici család visszanyerte a hatalmat Firenze fölött és megdöntötték a köztársaságot, Machiavellit leváltották tisztségéből és börtönbe zárták. Szabadulása után, elvonult Firenze mellé, ahol megírta a legfontosabb könyveit. Próbálkozásai dacára, nem sikerült elnyernie a Medici-ház bizalmát és nem nyerte vissza előnyös helyét a kormányban.

2 M.M.- Merk Mihály, plébános.

Rozskopf Hajni

Pillanatkép - készület az első gyónásra és áldozásra. Ebben az esztendőben a gyermekek ünnepélyes gyónása március 24-én lesz, majd másnap, 25-én az ifjúsági szentmise keretében átveszik a fehér ruhát és keresztet.

fotó: Csuka Tímea

Szatmárnémetiben a Kossuth Lajos iránti tiszteletnek nagy hagyományai voltak, és vannak ma is. Ennek egyik megnyilvánulása, hogy Kossuth halálát követő 12. napon, 1894. április 1.-én, a vasút állomás melletti református temetőben dízsírt állítottak Kossuth apánk emlékére. Ezt megelőzően, még Kossuth életében a Híd utcát Kossuth Lajos utcának nevezték el. 1895-ben a városi közgyűlés úgy döntött, hogy a Népkertet Kossuth nevét kapja. A szatmárnémetiek fejében ma is Kossuth - kertnek hívják.

Városunk polgársága Kossuth Lajossal folyamatosan tartott fenn kapcsolatot. 1878-ban a Függetlenségi Kör termében, a Kör elnöke Uray Géza előadása után, az alábbi táviratot küldték Kossuth Lajosnak:

“Az 1848. évi március 15.-ének 30. évforduló napján tartott ünnepély alkalmából forró üdvözlét és legmélyebb tiszteletét küldi, és hosszú boldog éveket kíván önnek a népszabadság apostolának Szatmárnémeti város polgársága.”

1848. március 15. nemzetünk számára örök emlékü nagy nap, mert példát mutat elődeink szabadságszeretetéről. Az ilyenkor illő és szokásos megemlékezéseket egy 19. század végéről származó levelezés egyik darabjával tesszük gazdagabbá. Szatmár megye törvényhatósági bizottsága, a Torinóban élő Kossuth Lajost 80. születésnapja alkalmából, levélben köszöntötte.

A nagy hazafi Újfalussy Sándor alispánhoz intézett válaszlevelét adjuk itt közre. Megható Kossuth következetes ragaszkodása a negyvennyolcas eszmékhez harmincöt év távlatából, az agg férfiú derűlátása a magyarság sorsát illetően. És az sem vitás, hogy a levélből általunk kiemelt mondatrész, az üdvösséghez vezető egyetlen út lehet a romániai magyarság számára.

Hisszük, hogy 124 év távlatából mi, szatmárnémeti polgárok nem kis büszkeséggel őrizzük meg szívünkben Kossuth apánk számunkra küldött egykori üzenetét. Íme Kossuth Lajos levele:

KOSSUTH LAJOS ÉS SZATMÁRNÉMETI

Különösen tisztelt Alispán Úr!

Hálás érzéssel vettem tudomást a kegyes megemlékezésről, mellyel Szatmár megye közönsége viszonzásos életem múltjának hazánk szolgálatában kifejtett igyekezetét születésem 80. évfordulója alkalmával megtisztelni méltóztatott.

Boldogok, kiknek az öregségét a hazafiúi kötelesség ösvényén elért siker emléke derítheti fel. Én akar ni mertem, amit a kötelesség parancsolt, de nekem a siker emlékének öröme helyett az a fájdalom jutott, hogy még az a szabadság, melynek a nép számára kivívásához hozzájárulni szerencsés leheték, sem hozta meg hazánk számára úgy az ösöktől örökölt államjog, mint az anyagi jólét mezején azt az eredményt, melynek reményére a történelmi fejlődés ésszerű logikája feljogosította.

Ha e sikertelenség következményei csak személyemet sújtanak, nem zúgolódnék. Igaz, amint hanyatló erővel vonszolgatom életfáradt tagjaimat, idegenek között, idegen, a honvágy égető szomjával ajkaimon, melynek engedni az esküvel fogadott elvhűség, s politikai hitvallásom szent religiója tilt, mintha egy üres sírbolt padlóján lépkednék, oly szomorúan kong magános lépteim alatt az idegen föld, mely ma holnap sírom lesz. De hát férfinak tudni kell, túrni, amit a sors személyére mért. Túrném is. De, hogy azt is meg kellett élnem, hogy a szabaddá tett nép üsse fel akaratának bélyegét a haza azon ősi jogának, az utódok azon szent örökségének elalkuvására, melyet a szabadalmazott nemesség minden számerőtlensége mellett is alkura soha nem bocsátott, soha fel nem adott, hogy a nemzet önként vegye nyakába még a közigazdaság terén is az idegen érdekek nyomásának jármát, mely jólétének természetszerű szabad fejlődést nem enged, ez oly csapás, amely - nem tagadhatom - zúgolódást von ajkaimra, bár nemzetem önálló boldog jövődjé iránt kétségbe nem ejtett. Nem ejt kétségbe, mert a történelmi bölcsélet tanúságai megtanítottak, hogy a történelemnek törvénye van, mely a ballépések zürjén keresztül is érvényre jut. Lehet, hogy e megpróbáltatásra is szükség volt, miszerint utat törjön magának azon igazság felismerése, hogy nemzet számára kívül az önálláson nincs és nem is lehet üdvösség s, hogy a szükség érzete a nemzet határozottságát a jog és rendeltetés magaslatára emelje.

Fel is fogja emelni, csak a felismerés későn ne jöjjön. - E hitben halok meg.

Esedezem Alispán úrnak, méltóztatassék hálaérzetemnek szívem mélyéből fakadó kijelentését átadni Szatmár megye közönségének a kegyes megemlékezésért, melyet hontalan magányomban valóságos jótéteményül fogadok, s emlékét becses kincsnek fogom tekinteni mind halálomig.

Aki egyébiránt megkülönböztetett tisztelettel maradok

Turinban március 15-én 1883.

Alispán úrnak!

Alázatos szolgája
Kossuth Lajos

Közreadja: Csirák Csaba

Akiken átragyog az Isten

SZENT JÓZSEF AZ EGYHÁZ VÉDŐSZENTJE

Jóságos Szent József!
Oltalmazd családunkat,
közösségünket:
segíts, hogy Istennek minden-
kor tetszésére legyünk.
Te mindent kérhetsz szá-
munkra, hiszen Jézusnak
nevelőatyja vagy.
Esdj ki mindnyájunknak igazi
istenfélelmet, élő hitet,
hűséget, világos és tiszta lelki-
ismeretet,
természetes alázatosságot,
nagy szeretetet Isten és min-
den felebarátunk iránt.
Könyörödj érettünk, hogy
egyre tökéletesebben éljünk,
a bizalom útján haladjunk és
soha el ne lanyhuljunk.
Járj közben értünk, hogy
Isten minket is szentekké
tehessen!
Védelmezz bennünket, hor-
dozd testi-lelki ügyeinket,
ajánlj mindnyájunkat Jézus és
Mária Szívének.
Amen.

Józsefről hosszabban csak a két gyermekségtörténet beszél (Mt 1--2 és Lk 1--2; 3,23). Máshol csak futólag említik, mikor Jézusról a nép véleményét idézik az evangélisták: „Nem József fia ez?” (Jn 6,42; Lk 4,22; Jn 1,45) Az evangéliumok egyébként hallgatnak róla. Jézust így nevezték meg: „József fia Názáretből”, s ez megfelelt az általános zsidó szokásoknak. Názáretben tehát úgy ismerték Józsefet, mint Jézus atyját. Az általános elnevezés a nép körében mégis csak annyi volt Jézusról, hogy „a Názáreti Jézus”. József nem játszott szerepet Jézus nyilvános működésében, ebből arra következtethetünk, hogy még mielőtt Jézus tanítani kezdett volna, József már meghalt.

Nézzük csak, mit mondanak el a gyermekségtörténetek Józsefről. Názáretben lakott, de „Dávid házából és nemzetségéből származott” (Lk 2,4). Ez a kifejezés valószínűleg azt jelenti, hogy a dávidi család jelentősebb ágához tartozott. Jegyesszre lépett a fiatal, dávidi származású Máriával, az akkori szokások szerint 18--24 éves kora között. Még mielőtt a házasságkötésük megtörtént volna, Máriát áldott állapotban találta. Megrendült, aztán egy álomban felszólítást kapott, hogy vegye csak feleségül Máriát, és vállalja a születendő gyermeket. Atyai szerepe abban nyilvánult meg, hogy a Jézus nevet ő adta a gyermeknek.

Mindkét gyermekségtörténet úgy mutatja be Józsefet, mint aki az apa helyén áll Jézus életében. Lukács többször nevezi őt Jézus atyjának: „Atyja és anyja elcsodálkozott”, „szülei”, „atyád és én” (2,33.41.48). Jogilag József Mária férje volt, de Jézushoz való kapcsolata nem ilyen egyszerű. Nem volt apa a biológiai értelemben, de Mária a nyilvánosság előtt nem tudott más apát megnevezni gyermeke számára, mint Józsefet, részben mert az apaság a biológiai származáson kívül az adoptiós kapcsolatot is felölelte, részben, mert egyszerűen nem volt megfelelő kifejezés arra a kapcsolatra, ami József és Jézus között volt. Hogy az emberek egyszerűen József természetes fiának tartották Jézust, ezt sem Mária, sem József nem tudta megakadályozni

Jézus közvetlen elődje az örökségi sorban József. Politikailag jelentéktelen, és szegénysége miatt törzsének gazdagabb, családjai között eléggé megvetett volt. És mégis Máté genealógiája szerint József lett korának összes dávidi leszármazottai között az, akinek az előző korok szent öröksége jutott. Nemcsak a dávidi trón jogos igénye, hanem az a kiváltság is, hogy ha nem is vér szerinti apja, de elődje és nevelője legyen a Messiás-Megváltónak. Ezen örökség továbbadásánál pedig teljesen mindegy volt, hogy valaki vér szerinti apja-e a gyermeknek, vagy csak adoptiós alapon nevezik apjának.

Igazában József sem egyik, sem másik nem volt. Kapcsolata Jézussal annyira egyedülálló, hogy Máté fontosnak látta, hogy erről a kapcsolatról többet is mondjon. Ezért vezeti tovább Jézus családfáját: „Jézus születése pedig így történt” (1,18). József nem édesapja Jézusnak, hiszen Jézus emberségét Isten csodával szólította létebe. De József nem is fogadta gyermekévé Jézust. Újra csak Isten az, aki József fiává tette Jézust, amikor Mária méhében fogant, abban a Máriában, akire egyedül Józsefnek volt joga az eljegyzés címén. Az angyal álomban világosította föl arról, hogy Jézus apja lesz, és neki kell majd nevet adnia Mária fiának. József helyzetét Jézussal szemben Isten határozta meg. S bár helyzete hasonló volt az adoptív apáéhoz, mégis több volt ennél. Az adoptió régen is, most is az örökre fogadó akaratától függ, és nem vérségi, hanem jogi apa--fiú, vagy apa-- gyermek viszonyt hoz létre. József és Jézus kapcsolata viszont egyedül Istentől származott. A hasonlóság annyiban áll fenn, hogy egy dávidi trónvárományos csak dávidi ivadékot adoptálhatott: József Dávid utóda volt, és Jézus a szintén dávidi családból való Mária fia. De hogy Jézus az ábrahám és dávidi örökség birtokosa legyen, ezt nem kaphatta Máriától; Mária nem adhatta azt, amije nem volt. Tőle Jézus csak a vér szerinti dávidi származást kaphatta, a szent örökséget Józseftől kellett kapnia. Ez az örökségátadás automatikus volt: mikor József meghalt, Jézusra szállt át az ábrahám és dávidi örökség.

Ebből az következik, hogy József Jézus számára sokkal több volt, mint egyszerű nevelőapa. A szó szoros értelmében nagy üdvtörténeti szerep jutott neki. Az ő közvetítésével lépett kapcsolatba üdvtörténetileg Jézus az Ószövetséggel, mivel ennek az ószövetségi üdvrendnek a lényege az ábrahám örökség volt.

-Diós István: A szentek élete-részlet-

GYERMEKSZÍNÉSZEK A FŐSZEREPBEN

Árkosi Árpád rendező vezetésével január óta folynak Rideg Sándor: *Indul a bakterház előkészületei. A február 23-i bemutató előtt egy héttel beszélgettünk Magdás Walterrel és Maskulik Dáviddal a két gyermekszínésszel (mindketten "szentlekesek" - a szerk.), akik felváltva játsszák a darab főszerepét, Bendegúzt. Gyermekszínésszé válásukról és az ezzel járó életmód változásokról faggattuk őket. Mindkét beszélgetés külön – külön zajlott le, utóbb vágtuk egymás mellé a válaszokat.*

Mutatkozzatok be a Szatmári Magyar Hírlap olvasóinak.

– A nevem Magdás Walter. A Dariu Pop iskolába járok, tizenhárom éves vagyok VI. osztályos.

– Maskulik Dávid Zsolt vagyok, kilenc éves, harmadik osztályos a Hám János Iskolaközpontban. Doloczki Márta a tanító nénim.

Hogyan lettél gyermekszínész?

Walter: „Nekem András Gyula bácsi szólt. A tavalyelőtt a Szentlélek plébánián pásztorjátékot rendezett, abban én is játszottam, innen az ismeretség.

Körülbelül harmincan jelentkeztünk az Indul a bakterház főszerepére. Akkor nem tudtuk, hogy főszerep. Verset vagy prózát kellett mondani és annak az alapján választottak ki hat gyereket. Én egy humoros prózát mondtam Zalai Szalai Lászlótól. Hatunk közül csak öten maradtunk. Megkaptuk a szöveggönyvet és egy hétig minden nap jártunk próbára, aztán a rendező úr Dávidot megengem választott ki.”

Dávid: „Családorvosunk férje, Bessenyei István színész, vitt el szerepelné a Senákba, és most is ő szólt, hogy kell egy gyermekszínész az Indul a bakterház című darabba. Az újságban is olvastuk, hogy a színházba gyerekszínészt keresnek. Harminc gyerekből kiválasztottak hatot. Egy hétig próbáltunk reggel-este, hogy lássa a rendező úr ki az a kettő, aki legjobban bírja. Minket kettőnket választott ki.”

Az oviban majd az iskolában szerepeltél-e?

Walter: „Az oviban is és az iskolában is szerepeltem. Verseket is mondtam és szerepeltem is. Egyszer játszottam az anyák napjára készült műsorban és negyedikbe is játszottam, ott is ilyen kis ugró – bugri figurát.”

Dávid: „Igen. Nagyon sokszor én voltam a főszereplő. Szerepeltem gólyabálon, álarcosbálon és születésnap bulikon. Legtöbbször táncoltam. Legjobban a diszkót, a csacsacsát, slowfoxot, szteppet szeretem. A valcert meg a magyar táncot nem tudom, és nem szeretem. Majdnem elfelejtettem: 2006-ban megnyertem a Vidám Versek országos döntőjét, nagyon készülök az idén is. Bejutottam a Mesemondó verseny országos döntőjébe, ami április végén lesz Déván.”

Hogyan készülsz a próbákra? Kivel jársz próbákra?

Walter: „Amikor a hat kiválasztott között voltam megkaptam a szöveggönyvet, de nem foglalkoztam vele. Mondta anyukám is, amíg nem biztos, hogy bejutsz, ne tanulj hiába. Amikor már csak ketten maradtunk, az első komoly próba után siettem haza, hogy beszámoljak az örömhírről, de sem apukám sem anyukám nem volt otthon, délutános voltak. Nem volt kinek elmondjam mi történt a színházban. Nekiálltam a szövegtanuláshoz. Semmi különösebbet nem csináltam, ennyi.

A szöveg nem hosszú, ismerős volt, mert láttam a filmet is, sokszor. Nem olyan nehéz szöveg. Két hétvégén megtanultam. Aztán anyukám felkérdezte, jobban mondva ő mondta a végszót, és én rámondtam a szövegemet.

Próbákra egyedül járok. Van autóbusz bérletem és azzal. Amikor Cini bácsi (Czintos igazgató) kocsival van, haza visz engem is.

Dávid: „Megkaptam a szöveggönyvet, hazavittem, leraktam otthon, nem törődtem vele. Hát első próba után megnéztem, és akkor láttam, hogy mire is vállalkoztam; nagyon sokat kellett tanulni. Akkor láttam, hogy Bendegúz az Indul a bakterház főszereplője. Kicsit érdekes volt, hogy egyfolytában a színpadon vagyok. Apránként tanultam meg a szöveget egy jó hét alatt. Nagymamámmal átvettük az egészet. Ő mondta a másíknak a szövegét én meg az enyémet. Most már tudom. A próbákon már csak ritkán kell a sűgő.”

Tudják az iskolába, hogy színész lettél? Mit szólnak az osztálytársak, a tanáraid, a tanító nénid?

Walter: „A húszas iskolába járok. A színházról kaptam egy igazolást, hogy az Indul a bakterházban játszom és azzal elengednek. Bodor Mária magyartanár az osztályfőnököm, és a többi tanár is nagyon örül, hogy játszom. Gratuláltak, amikor megkaptam ezt a szerepet. Mondják, hogy legyen figyelmes. Állandóan kérdezik mikor lesz a bemutató, nagyon drukkolnak nekem. Az osztálytársak többsége örül, hogy játszom, de van aki irigyel, mert lógok az iskolából. Mondtam is nekik, nehogy azt higgyék, hogy olyan könnyű dolgom van! De vannak olyanok is, akik segítenek, például haza hozzák a leckét.

Nyolcra megyek iskolába, kilenckor pedig indulok próbára, ami kettőig tart. Legtöbbször este is próbálunk kilencig.”

Dávid: „Apukám felhívta a tanító nénit, és azt mondta, hogy egyszer-egyszer tíz órától el kell menjek próbára. Ez nem lesz nehéz, mert a Hám János Iskola itt van közel a színházhoz. De utána észrevettük, hogy hétfő kivételével minden nap próbálunk, sokszor még vasárnap is.

A napi műsorom úgy van, hogy fél nyolckor indulunk az iskolába, a második óra után próbára megyek. Kettőkor vissza az iskolába, ott ebédelek, elkészítem a leckéimet. Hazamegyek, számítógépezek egy kicsit, még tanulatok vagy pihenek és fél hatkor indulok vissza próbára. Ez kilencig tart.”

Kedvenc tantárgyad?

Walter: „Matek, torna, informatika, rajz. Sok kedvenc van.”

Dávid: „Nincs. Van, amit nagyon nem szeretek, és van, amit egy kicsit szeretek, ilyen a magyar.”

Délelőtt próba, délután próba, mikor pótolod be a mulasztásokat, és mikor pihensz?

Walter: „Hétfővégen pótolom az elmaradottakat. Aztán itt volt ez a hét vakáció, mindent bepótoltam. Most már csak egy hét van a bemutatóig aztán minden elmaradást bepótolok. Az az igazság, hogy nehéz. Sokszor fáradt, álmos vagyok, szédülök.”

Dávid: „Szerencsére a Hám Jánosban van egy idős tanító néni, aki vigyáz azokra a gyerekekre, akiket órák után nem visznek haza a szülei. Próba után visszamegyek az iskolába, ott vagyok fél négyig. Ilyenkor pótolom be, amit délelőtt írtak a gyerekek és elkészítem a házit. Muszáj bepótolni a kimaradást, máskülönben a tanító néni nem enged el próbára. Ebben az év harmadban jobbak a jegyeim, mert többet tanultam, mint az előtt.”

Jártál - e színházba, mit láttál?

Walter: „Iskolás koromtól fogva volt színházi bérletem. Sok darabot láttam, még bábszínházat is.”

Dávid: „Keveset jártam. Inkább apukám és anyukám jár színházba. Én is láttam egy párat, pl. a szilveszteri kabarét és egy-két előadást, de már nem emlékszem rájuk.”

(folyt. köv.)

Csirák Csaba

Az AJÁNDÉK plébániánk internetes honlapján is olvasható:

szentlelek.catholic.ro